

[Jytte Andersen]

Fru Pia Christmas-Møller synes jeg modsiges selv en lille smule. For det første siger fru Pia Christmas-Møller, at noget skal gøres, og lidt længere henne i ordførertalen spørger hun: Hvorfor skal der specielt gøres noget for kvinder og for piger? Det skal der efter vores opfattelse, fordi kvindearbejdsløsheden er så utrolig høj, og der ikke er noget, der tyder på, at den bliver væsentlig lavere.

Til de spørgsmål, der har været vedrørende tallene, vil jeg sige, at det er rigtigt, som arbejdsministeren og også fru Pia Christmas-Møller siger, at tallene har forskudt sig. Ja, kvindernes relative andel af ledigheden er blevet lidt lavere, fordi der er kommet flere mænd i ledighed, men det er jo ikke noget, vi kan bruge til noget som helst. Når vi synes, vi skal gøre noget specielt for kvinder, så er det, fordi kvinderne er hårdere belastet på arbejdsmarkedet. Så den rette vej går det altså ikke efter vores opfattelse.

Jeg vil gerne sige tak til fru Lilli Gyldenkilde for de pæne ord, planen fik med på vejen. Det er rigtigt, at der er mange elementer i planen, men som sagt har vi syntes, vi ville give vores bud til det fortsatte arbejde, som skal munde ud i nogle konkrete beslutninger, og derfor har vi fundet, at der skulle så meget med.

Jeg er enig i det forslag, som fru Lilli Gyldenkilde kom med om, hvordan man i skolesystemet kan få gjort pigernes viden om, hvad der foregår i mandefagene, bedre, sådan at deres uddannelsesvalg hviler på et reelt grundlag.

Hr. Bjørn Elmquist siger, at det tager tid med grundlæggende forandringer. Det får mig til at bemærke, at det er rigtigt, at vi i bemærkningerne til beslutningsforslaget har gjort meget ud af nogle beskrivelser af, hvordan verden ser ud. Det er rigtigt, at det tager tid med forandringer, men hvis man ikke starter her i Folketinget med nogle konkrete beslutninger, så vil verden altså ikke bevæge sig, i hvert fald ikke på den måde, som vi gerne vil have den skal bevæge sig.

Det er derfor, vi er nødt til at sætte nogle meget stærkere principper og betingelser op med hensyn til pigernes muligheder for at komme ind i uddannelsessystemet, kvindernes muligheder for at komme ind i arbejdsmarkedssystemet og muligheden for efterfølgende at få arbejde. For det er jo rigtigt nok, som ministeren siger, at motivationen for at gå ind i en uddannelse, uanset om det er unge piger eller ældre

piger, hviler meget på, at der er et job i den sidste ende. Det er derfor, praktikplads og pres på virksomhederne hører med i den opmuntring, som kvinderne og pigerne skal have.

Hr. Bjørn Elmquist siger også noget om, at kvinder og mænd er forskellige, og det skal de have ret til. Det vil jeg absolut ikke anfægte, men jeg vil anfægte det, når der er forskellige vilkår for mænd og kvinder, så de ikke har nogen reelle muligheder. Jeg kan se, hr. Bjørn Elmquist nikker, så det er vi åbenbart enige om.

Jeg vil godt give et konkret eksempel på, hvad det er, vi mener i punkt A. 5, altså at kapaciteten på uddannelserne skal opretholdes, hvis der er et perspektiv i dem i forhold til en fremtidig beskæftigelse, og det er seminarieområdet. Småbørnspædagogseminariene bliver skåret ned, vel vidende at kommunerne skriger efter uddannet personale til daginstitutionsområdet. Det er oplagt en forkert prioritering. Det er oplagt et sted, hvor en uddannelse fører til et arbejde.

Til fru Kirsten Lee: Tak for de pæne bemærkninger. Fru Annette Just har fru Lone Møller svaret.

Jeg vil godt sige til hr. Glønborg fra Kristeligt Folkeparti: Tak for hilsenen fra konen og børnene og en konstatering af, at Kristeligt Folkeparti gerne vil være med til at nedbryde nogle barrierer. Så må vi jo prøve at diskutere, hvor langt man på det konkrete plan vil gå.

Til allersidst tak til Fælles Kurs for støtten. Det var opmuntrende at høre det yngste folketingsmedlem her give tilsagn om støtte til disse tanker, og også et ungt medlem, der både havde læst og forstået forslaget.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg synes lige, der er to ting, der kræver en bemærkning i det, fru Jytte Andersen siger.

Det er jo i det hele taget kendetegnende, når det kommer til stykket, at om det, der kan gennemføres, bliver der bred politisk enighed. Resten – og det er det meste af det socialdemokratiske forslag – kommer ikke til beslutning.

Jeg synes ikke, fru Jytte Andersen var helt rimelig, når hun redegjorde for resultaterne af den undersøgelse og det arbejde, der er lavet dels i Undervisningsministeriet, dels i Arbejdsministeriet, og som er oversendt til udvalgene lige før jul. Jeg har lige prøvet at tælle op løseligt, og hvis jeg bare ser i min redegørelse, så er